

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

nr. A/2010/0046 van 15 december 2010
in de zaak 2010/0268/SA/3/0249

In zake:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Greg JACOBS
kantoor houdende te 1831 Diegem, De Kleetlaan 12A
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]

vertegenwoordigd door:
[REDACTED], zaakvoerder

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 10 maart 2010 strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op datum van 4 februari 2010 waarbij het administratief beroep, ingesteld door de heer Greg Jacobs, advocaat, namens de eerste verzoekende partij, tegen de beslissing van 8 oktober 2009 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke waarbij een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van paardenstallen op een terrein gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED], wordt verleend aan de tussenkomen partijen, niet wordt ingewilligd en waarbij beslist wordt dat het besluit van het college van burgemeester en schepenen van 8 oktober 2009 haar rechtskracht herneemt.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend en door de

tussenkomen de partijen werd een schriftelijke uiteenzetting gegeven overeenkomstig artikel 4.8.19, §3 VCRO.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 december 2010.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Greg JACOBS die verschijnt voor de verzoekende partijen en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De tussenkomen de partijen, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vragen met een op 10 mei 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 21 mei 2010, dat er ten aanzien van de eerste verzoeker tot tussenkomen grond is om het verzoek in te willigen en dat de eerste verzoeker tot tussenkomen kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

Met dezelfde beschikking werd vastgesteld dat het verzoek tot tussenkomen van de tweede verzoeker tot tussenkomen als ontvankelijk kon aangemerkt worden op voorwaarde dat binnen een termijn van vijf dagen, te rekenen vanaf de betekening van vermelde beschikking, de actueel geldende statuten van de vennootschap, evenals de beslissing van het daartoe gemachtigde orgaan om in rechte op te treden voor de Raad, werd neergelegd ter griffie van de Raad.

De Raad stelt vast dat de tweede verzoeker tot tussenkomen heeft voldaan aan deze voorwaarde en dat de tweede verzoeker tot tussenkomen kan worden aangemerkt als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging.

IV. FEITEN

Op 24 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tweede tussenkomen de partij, vertegenwoordigd door de eerste tussenkomen de partij, bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning tot *“het bouwen van paardenstallen”*. De aanvraag heeft betrekking op een perceel gelegen te ■ en met als kadastrale omschrijving ■.

Het perceel is, zoals blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan Dendermonde, gelegen in agrarisch gebied. Het perceel is deels gelegen binnen de grenzen van een op 16 juli 1992 door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke goedgekeurde en niet vervallen verkaveling. Het gedeelte waar de paardenstallen worden ingeplant is evenwel uit de verkaveling gesloten. Het perceel is niet begrepen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Op 7 juli 2009 verleent het Departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling Oost-Vlaanderen een voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

De bovenvermelde adviesaanvraag werd uit landbouwkundig standpunt en uit oogpunt van een duurzame plattelandsontwikkeling onderzocht en er wordt een gunstig advies gegeven op voorwaarde dat de stal dicht bij de bestaande bebouwing wordt ingeplant onmiddellijk aansluitend op het voorliggende woongebied. Het blijkt een functionele stalling te zijn die verder voldoet aan de voorwaarden van de omzendbrief.

...”

Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 juli 2009 tot 7 augustus 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend door de raadsman van en namens de eerste en de tweede verzoekende partij.

Op 20 augustus 2009 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke een voorwaardelijk gunstig preadvies en wordt het bezwaar deels gegrond en deels ongegrond bevonden. Als voorwaarde suggereert het college van burgemeester en schepenen om de stal “in te planten op 2 m achter de zonegrens”.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap R-O Vlaanderen (thans Ruimte en Erfgoed), afdeling Oost-Vlaanderen, sluit zich op 1 oktober 2009 “volledig aan bij de planologische en ruimtelijke motivering van deze aanvraag, zoals opgebouwd bij het college van burgemeester en schepenen”.

Gegeven het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lebbeke op 8 oktober 2009 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen.

Met een op 26 november 2009 ter post aangetekende brief tekent de eerste verzoekende partij administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van onbekende datum, gebaseerd op het interne verslag van 7 januari 2010 van de behandelende ambtenaar, adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep van de eerste tussenkomende partij niet in te willigen. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

2.6.2 De juridische aspecten

Uit het dossier blijkt dat de voorgestelde activiteit niet verbonden is aan een beroepslandbouwbedrijf en betrekking heeft op het houden van paarden door een niet landbouwer. Paarden hebben evenwel ontegensprekelijk een relatie met het agrarisch gebied aangezien ze behoefte hebben aan graasweiden, zodat bezwaarlijk kan gesteld worden dat het oprichten van stallen voor weidedieren principieel strijdig is met de

voorzieningen van het gewestplan, zelfs al worden deze niet opgericht door een landbouwer.

De aanvraag beoogt "het bouwen van een stalling voor weidedieren, geen betrekking hebbend op een effectief beroepslandbouwbedrijf" zoals voorzien in de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002.

Dergelijke gebouwen dienen in principe opgericht te worden bij de woning van de aanvrager en de omvang van de beoogde stalling moet in verhouding staan tot de aard en het aantal dieren waarvoor hij bestemd is evenals de beschikbare graasweide.

De aanvrager beschikt over zes paarden. De bewijzen van het houden van deze zes paarden werden bij het aanvraagdossier gevoegd. De aanvrager beschikt eveneens over een totaal aan achterliggende graasweiden van 20.800m², zijnde 2,08hectare. Deze zijn in eigendom van de aanvrager en zijn schoonvader, een landbouwer.

In de bovenvermelde omzendbrief wordt als richtcijfer voor grote weidedieren als paarden voorzien in maximum 4 grote weidedieren per hectare.

Een stallingsoppervlakte van 15m² per weidedier, met een maximum van 60m² per ha kan aanvaard worden, samengaand met 15m² voederberging per dier.

De stalling heeft een totale oppervlakte van 90m² voor zes paarden, inclusief bergruimte. Het gaat hier dus om een functionele stalling welke voldoet aan alle richtinggevende cijfers van voormelde omzendbrief.

Zoals reeds gesteld kan gelet op het onlosmakelijk verband tussen de voorgestelde activiteit en de noodzakelijke weilanden de oprichting van de stal aanvaard worden binnen agrarisch gebied. Dit impliceert echter nog niet dat de vergunning zonder verder onderzoek kan afgeleverd worden.

Bijkomend dient nagegaan te worden in hoeverre de schoonheidswaarde van het landschap met dit ontwerp voldoende in stand gehouden blijft en/of verhoogd wordt.

2.6.3 De goede ruimtelijke ordening

Gelet op de oppervlakte van het gebouw en de hierbij gebruikte materialen, zijnde de opbouw met massief houten skelet op een algemene funderingsplaat, volwaardige gevelmaterialen in hout en een bedaking met gegolfde dakplaten in bruine kleur, inclusief enkele lichtdoorlatende dakplaten, wordt het ontworpen gebouw aanzien als een permanente stalling.

Naar materiaalkeuze en vormgeving, is de beoogde constructie volledig integreerbaar in het agrarisch gebied.

Volgende uitzonderingen wordt in bovenvermelde omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002 gemaakt: "alleen wanneer daarvoor om ruimtelijke of om milieuhygiënische redenen de stedenbouwkundige vergunning uitgesloten is, kan de oprichting van een tijdelijke stalling op een weide, los van de woning van de aanvrager, toegestaan worden, mits voldaan is aan de principes van ruimtelijke inpasbaarheid en het niet overschrijden van de ruimtelijke draagkracht van het gebied, hierbij wordt gezocht naar de passende inplantingsplaats, aansluitend bij wegenis, bestaande landschapselementen, zoals bomenrijen, beboste percelen, enz..."

Het advies van Duurzame Landbouwwontwikkeling is gunstig, mits: de stal dichterbij de bestaande bebouwing wordt ingeplant aansluitend op het voorliggend woongebied.

In de voorliggende aanvraag is het vanuit ruimtelijk vlak niet wenselijk om de stallen nog binnen de 50m-bouwzone in te planten. Het voorliggende lot 2 met de woning en aansluitende burelen is gelegen in een goedgekeurde verkaveling, waarbij op dit lot 2 zelf, door het oprichten van een woning en burelen, geen ruimte meer vrij is voor de inplanting van de beoogde paardenstalling op een kwalitatieve wijze, zonder al te grote impact op de in woongebied gelegen woningen.

Het terrein achter het 50m-woongebied werd uit de verkaveling gesloten, sluit achteraan aan op het bebouwde lot 2 uit de verkaveling en komt hiervoor echter wel in aanmerking. De door de beroepsinsteller vooropgestelde alternatieve oplossing van een inplanting van de stalling op het links aanpalende perceel nr [REDACTED] is strijdig met die verkaveling en zou slechts een tijdelijke oplossing kunnen zijn aangezien het een onbebouwd lot 1 betreft, gelegen in dezelfde niet vervallen verkaveling waar op termijn een woning kan gebouwd worden. Dit perceel links is echter niet in eigendom van zelfde eigenaar als de voorliggende aanvraag (privé – bvba), waardoor de inplanting van de stalling op het andere lot in de verkaveling niet mogelijk is.

De inplanting van de stalling gebeurt op ongeveer 5m van de eigendom van appellant, zijnde de derde die in beroep komt. Dit is meer dan de wetgeving op de stedenbouw als algemene norm van goede plaatselijke aanleg voorziet. De stalling zou eveneens ingeplant worden op ruim 35m afstand achter de woning van appellant. De hinder van de paardenstalling dient dus sterk gerelativeerd te worden, te meer aangezien de klager zelf in een zonevrije woning in agrarisch gebied woont. Paardenhouderij hoort eveneens thuis in het agrarisch gebied, ongeacht of het om een professionele of een hobby activiteit gaat.

Ook het verstoren van het uitzicht op een open onaangetast agrarisch gebied achter het perceel van appellant is sterk te relativiseren. Uit de bij het bezwaarschrift gevoegde foto's blijkt dat de klager de achterzijde van zijn perceel heeft ingericht als bos, waardoor het uitzicht op de weiden van de aanvrager minimaal is. Op de perceelsscheiding links waren hoge sparren en een gesloten privacy-scherm van ongeveer 2m hoogte aangebracht. De hoge sparren werden door appellant echter weggenomen en vervangen door een haagaanplanting. De 2m hoge tuinafsluiting, (draadafsluiting met rieten matten ertegen) is nog steeds aanwezig, zodat appellant geen enkel uitzicht op de open omgeving, nog de stallen kan hebben noch zijn zicht er door kan verstoord worden.

In de voorliggende aanvraag werd mbt de inplanting van de stalling, gezocht naar de passende inplantingsplaats, enerzijds aansluitend bij de buurtweg, en anderzijds bij de reeds bestaande landschapselementen, als het beboste perceel rechts aanpalend. Hierdoor wordt de ruimtelijke inpasbaarheid nagestreefd, wat resulteert in het feit dat de landschappelijke waarde van het gebied niet wordt aangetast. De schoonheidswaarde wordt met ontwerp voldoende in stand gehouden.

Er bestaan dan ook geen stedenbouwkundige of ruimtelijke argumenten, om de beoogde stalling niet te vergunnen.

...

Na de eerste verzoekende partij, zoals vertegenwoordigd door haar raadsman, en de eerste tussenkomende partij op 26 januari 2010 te hebben gehoord, beslist de verwerende partij op 4 februari 2010 dat het administratief beroep van de eerste verzoekende partij niet kan worden

ingewilligd en dat de “*stedenbouwkundige vergunning zoals verleend door het college van burgemeester en schepenen herneemt hierdoor haar rechtskracht*”.

Dit is de bestreden beslissing.

De Raad heeft de vordering tot schorsing verworpen met en arrest van 22 september 2010 (S/2010/0052).

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tijdigheid van het beroep

Op grond van het voorliggende verzoekschrift lijken de eerste en tweede verzoekende partij aan te nemen dat eenzelfde regeling op hen van toepassing is voor wat betreft de berekening van de termijn waarbinnen zij een beroep kunnen indienen bij de Raad. Dit is, zoals hierna zal blijken, echter niet het geval.

In hoofde van de eerste verzoekende partij

De bestreden beslissing werd door de verwerende partij aan de eerste verzoekende partij betekend met een op 9 februari 2010 ter post aangetekende zending. Het beroep werd ingesteld met een ter post aangetekende brief van 10 maart 2010 en is bijgevolg tijdig overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO.

In hoofde van de tweede verzoekende partij

De bestreden beslissing werd, volgens de verzoekende partijen en dit wordt niet betwist door de verwerende partij, aangeplakt vanaf 15 februari 2010 zodat aangenomen dient te worden dat het beroep van 10 maart 2010, in zoverre het uitgaat van de tweede verzoekende partij, eveneens tijdig is doch dit op grond van artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO.

B. Belang van de verzoekende partijen

De verwerende partij deelt ter zitting mee dat zij, mede gelet op de overwegingen ter zake in het arrest betreffende de vordering tot schorsing, het belang van de verzoekende partijen bij het voorliggende beroep niet langer betwist.

De Raad stelt vast dat uit het inleidend verzoekschrift genoegzaam blijkt dat de verzoekende partijen moeten aangemerkt worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Schending van artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift.

De Raad dient bijgevolg, ongeacht de registratie conform artikel 4.8.17, §1 VCRO en ongeacht eventuele door de verwerende partij ingeroepen excepties, steeds ambtshalve na te gaan of een verzoek tot schorsing en/of vernietiging op ontvankelijke wijze werd ingeleid.

Voor wat de tweede verzoekende partij betreft, dient de Raad ambtshalve vast te stellen dat zij de voor haar kennelijk nadelige vergunningsbeslissing van 8 oktober 2009 van het college van burgemeester en schepenen van Lebbeke niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande administratief beroep bij de verwerende partij. Uit het administratief dossier blijkt immers onmiskenbaar dat het administratief beroep van 26 november 2009 bij de verwerende partij tegen de beslissing van 8 oktober 2010 van het college van burgemeester en schepenen van Lebbeke enkel namens de eerste verzoekende partij werd ingesteld.

Conform artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO stelt de Raad vast dat de tweede verzoekende partij heeft verzaakt aan haar recht om zich tot de Raad te wenden en dat tot de onontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging van de tweede verzoekende partij moet worden besloten.

VI. AMBTSHALVE MIDDELEN

A. Vooraf

Onverminderd de eventuele gegrondheid van de door de eerste verzoekende partij ingeroepen middelen, en alvorens deze middelen te beoordelen en er een uitspraak over te doen, acht de Raad het aangewezen, teneinde de tegensprekelijkheid van het debat te garanderen, dat aan de verwerende partij, de tussenkommende partijen en de eerste verzoekende partij de mogelijkheid wordt geboden te antwoorden op de hierna geformuleerde ambtshalve middelen die de Raad, gelet op artikel 4.8.3, §2 VCRO, ten aanzien van de bestreden beslissing in overweging neemt.

B. Schending van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer specifiek het zorgvuldigheidsbeginsel.

Eerste onderdeel

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO bepaalt uitdrukkelijk dat de deputatie haar beslissing over het ingestelde beroep neemt op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar.

In het licht van de formele en materiële motiveringsplicht, vereist artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO dat uit de bestreden beslissing zelf moet worden kunnen afgeleid of de deputatie bij het nemen van haar beslissing op gemotiveerde wijze is afgeweken van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, dan wel of de deputatie zich op gemotiveerde wijze heeft aangesloten bij de visie van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en zich de motieven van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar eigen heeft gemaakt.

Artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO veronderstelt met andere woorden dat zowel de feitelijk als de juridisch determinerende overwegingen van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar worden opgenomen in de beroepsbeslissing zodat op basis van de beslissing zelf kan nagegaan worden of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar heeft genomen.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing kennelijk zonder meer en bovendien uitsluitend in algemene bewoordingen verwijst naar het bestaan van een

verslag van onbekende datum van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en naar de omstandigheid dat de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar tevens aanwezig was op de hoorzitting van 26 januari 2010. Rekening houdend met wat hoger werd gesteld kan zulks echter niet volstaan. Hetzelfde geldt overigens evenzeer voor de omstandigheid dat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar zich gebeurlijk in het administratief dossier bevindt en aldus consulteerbaar is of was voor de partijen.

Aangezien in de bestreden beslissing op geen enkele wijze melding wordt gemaakt van de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, kan niet worden nagegaan of de deputatie haar beslissing daadwerkelijk op grond van vermeld verslag heeft genomen en hierbij eventueel andersluidende overwegingen op afdoende wijze heeft weerlegd, schendt de bestreden beslissing artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, evenals de materiële motiveringsplicht.

Tweede onderdeel

Aangezien uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of zij daadwerkelijk op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar werd genomen, minstens dat niet kan worden vastgesteld of de verwerende partij rekening heeft gehouden met de determinerende overwegingen, zowel in feite als in rechte, van vermeld verslag, en dit ongeacht de aard en de draagwijdte ervan, schendt de bestreden beslissing tevens het zorgvuldigheidsbeginsel.

Opdat de verwerende partij een zorgvuldige beslissing zou kunnen nemen, dient zij de aanvraag aan een eigen, zorgvuldig en afdoende onderzoek te onderwerpen. Gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO kan niet worden betwist dat het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar hierbij een essentieel en noodzakelijk te onderzoeken aspect van het dossier is.

De kennelijk niet gemotiveerde, minstens niet afdoende, negatie van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar, in het bijzonder voor wat de toetsing van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening betreft, impliceert dan ook een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. De omstandigheid dat de verwerende partij in de bestreden beslissing middels een stijlformule verwijst naar het bestaan van een verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar volstaat niet en doet geen afbreuk aan wat hoger werd vastgesteld.

De bestreden beslissing is derhalve kennelijk onzorgvuldig.

C. Schending van artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO, van artikel 4.7.21, §8 VCRO, van artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en van artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO en wegens machtsoverschrijding.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO onderzoekt de deputatie bij het behandelen van het beroep de aanvraag in haar volledigheid en neemt zij, gelet op artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO, haar beslissing omtrent het ingestelde beroep op grond van het verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar en nadat zij of haar gemachtigde de betrokken partijen op hun verzoek schriftelijk of mondeling heeft gehoord.

Overeenkomstig artikel 4.7.21, §8 VCRO schorst het indienen van een beroepsschrift bij de deputatie de uitvoering van de (door het college van burgemeester en schepenen verleende) stedenbouwkundige vergunning tot aan de betekening van de beroepsbeslissing aan de aanvrager. Overeenkomstig artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO mag van een vergunning, afgegeven door de deputatie, gebruik worden gemaakt vanaf de zesendertigste dag na de dag van de aanplakking.

De aangehaalde artikelen bevestigen en verfijnen het beginsel van de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep als gevolg waarvan de overheid die in beroep uitspraak doet over een aanvraag zulks doet op grond van een eigen beoordeling van de aanvraag zonder daarbij gebonden te zijn door de argumenten die werden aangewend en door de adviezen die werden gegeven in de daaraan voorafgaande administratieve procedure.

Gegeven het voorgaande zal de deputatie, zodra zij een beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen ontvankelijk acht, een beslissing over de aanvraag moeten nemen en zal zij bijgevolg een stedenbouwkundige vergunning verlenen dan wel weigeren. Deze vergunningsbeslissing van de deputatie komt in voorkomend geval, wanneer het beroep ontvankelijk wordt bevonden, in de plaats van de conform artikel 4.7.21, §8 VCRO geschorste beslissing van het college van burgemeester en schepenen. Wanneer de deputatie daarentegen van oordeel is dat het beroep tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk is, zal de betekening van deze beroepsbeslissing aan de aanvrager tot gevolg hebben dat de schorsing van rechtswege wordt opgeheven en dat de vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt.

De Raad stelt evenwel vast dat de verwerende partij, na te hebben geoordeeld dat het beroep van de verzoekende partij op ontvankelijke wijze was ingesteld, in het beschikkende gedeelte van de bestreden beslissing het volgende bepaalt:

“...

Artikel 1: Het beroep ingesteld door de heer Jacobs, advocaat, namens de heer Devos wordt niet ingewilligd.

Stedenbouwkundige vergunning zoals verleend door het college van burgemeester en schepenen herneemt hierdoor haar rechtskracht.

...”

In zoverre de verwerende partij bijgevolg enerzijds vaststelt dat het beroep van de huidige verzoekende partij ontvankelijk is doch kennelijk als ongegrond moet worden verworpen en anderzijds van oordeel is dat hierdoor de beslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt en dus kennelijk zelf geen eigen beslissing over de aanvraag neemt, schendt de bestreden beslissing artikel 4.7.21, §1, eerste lid *in fine* VCRO, artikel 4.7.21, §8 VCRO, artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO en artikel 4.7.23, §5, eerste lid VCRO.

De bestreden beslissing is hierdoor tevens aangetast door machtsoverschrijding aangezien de verwerende partij, als orgaan van actief bestuur, een beslissing heeft getroffen waartoe zij niet bevoegd is. In het licht van wat hoger werd gesteld kon zij, in geval van een ontvankelijk beroep, immers enkel beslissen om de stedenbouwkundige vergunning te verlenen dan wel te weigeren.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep van de tweede verzoekende partij wordt onontvankelijk verklaard.
2. De Raad heropent de debatten en verzoekt de verwerende partij, de tussenkomende partijen en de eerste verzoekende partij om met een aanvullende nota en binnen een termijn van dertig dagen, te rekenen vanaf de betekening van huidig arrest, te antwoorden op de in onderdeel VI.B. en onderdeel VI.C. geformuleerde ambtshalve middelen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 december 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER,   voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER